

НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ АУДИТОРНИХ ЗАНЯТЬ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЗАСВОЄННЯ СТУДЕНТАМИ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ

Основною метою діяльності вищого навчального закладу та його науково-педагогічного складу повинно бути забезпечення умов, необхідних для набуття студентами сучасних компетенцій.

Відповідно до ст. 43 Закону України «Про вищу освіту» від 17 січня 2002 року, навчальний процес у вищих навчальних закладах здійснюється у таких формах: навчальні заняття, самостійна робота, практична підготовка, контрольні заходи. Навчальне заняття є найпріоритетнішою формою навчального процесу для пошуку напрямів оптимізації. Адже, забезпечує педагогу найбільше можливостей і засобів контролю та спрямування навчальної та творчої діяльності студента.

Основними видами навчальних занять у вищих навчальних закладах є лекція, лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття, консультація, всі з яких можна назвати аудиторними.

Інформаційна епоха забезпечує студенту доступ до широкого кола інформаційних ресурсів. Таким чином, можливість самостійно отримати всі необхідні навчальні матеріали приводить до того, що студенти вже не бачать доцільності у відвідуванні аудиторних занять. Звичайно, до такого висновку студент приходить у силу ще не сформованого до кінця світогляду, через що не розуміє того позитивного впливу та творчого поштовху, який дає викладач при особистому спілкуванні. Отже, зацікавленість студентів у аудиторних формах навчання з кожним роком знижується, що призводить до необхідності пошуку шляхів оптимізації таких занять.

Основними напрямками оптимізації аудиторних занять є: ергономічний, психологічний, комунікативний, методичний.

Ергономічний напрям передбачає пристосування навчальних класів до фізіологічних і психологічних потреб студентів та викладача. Серед основним ергономічних вимог до організації аудиторій необхідно виділити наступні: пріоритет природного освітлення приміщення, з чого випливає, що розклад аудиторних занять повинен бути складений відповідно до тривалості світлового дня; відповідність площі аудиторії кількості студентів, що одночасно в ній знаходяться; розміщення студентів на

відстані близько 0,5 метрів один від одного для того, щоб вони мали можливість взаємодіяти один з одним під час дискусій та інших колективних занять, у той же час не відволікались під час індивідуальних завдань; організація аудиторії по типу амфітеатру або круг-лого столу, щоб викладач мав можливість контролювати діяльність кожного студента; відповідність навчальних місць студентів антропометричним вимогам; зміна радянського дизайну аудиторій більш сучасним, таким, що відповідає духу навчального закладу; забезпечення аудиторій мультимедійними засобами.

Психологічний напрям полягає у поведінці та зусиллях у першу чергу викладача. Адже, основна перевага аудиторних занять якраз і полягає в особистому спілкуванні. У сучасний вік інформаційних технологій тільки харизматичність викладача може привабити студента відвідувати заняття. Зусилля викладача повинні бути направлені на вдосконалення таких рис: артистизм, професійна компетентність, оптимізм, емпатія, толерантність, адаптивність до змін.

Розвиток комунікативного напрямку повинен бути зорієнтований на наступні два аспекти: вдосконалення ораторської майстерності викладача; налагодження механізму зворотного зв'язку. Зворотній зв'язок надає базу викладачу для побудови плану проведення аудиторних занять відповідно до особливостей кожної конкретної початкової групи. Студент у свою чергу відчуває підтримку та допомогу, що сприяє більшому психологічному комфорту, а отже і кращому засвоєнню матеріалу. Основними вимогами для побудови інформативного зворотного зв'язку у формі особистого спілкування є: безпристрасність та емпатія викладача, чітко сформульовані питання.

Основну увагу при розробці методичного аспекту слід зосередити на мультимедійних засобах проведення аудиторних занять. Сучасним студентам звичніше сприймати інформацію в електронному або іншому мультимедійному форматі. Використання мультимедійних технологій привносить у аудиторне заняття той елемент розваги, який дозволяє студенту дещо розслабитись, а з іншої сторони сприяє меншому відволіканню студента під час аудиторного заняття.

Таким чином, нами було виділено основні напрями оптимізації аудиторних занять. Проте без систематичної та кропіткої праці викладача, як основного посередника між студентами і наукою, жоден з названих напрямів не дасть значного позитивного результату.